

O B S A H

<i>Kapitola I. Základy metalografie oceli . . . . .</i>	<i>9</i>	Difusní desoxydace	67
Všeobecné znalosti o krystalické struktuře oceli.	9	Desoxydace srážením.	69
Vlastnosti čistého železa	12	Desoxydace manganem. Desoxadycem křemíkem.	70
Železo a uhlík.	13	Desoxydace hliníkem	71
<i>Kapitola II. Mechanické vlastnosti oceli . . . . .</i>	<i>17</i>	Odstranění síry	72
Pevnost	17	Příprava pece pro další tavbu	74
Mez průtažnosti	18	Provoz elektrických pecí	74
Tažnost	18	Ukazatelé hospodárnosti provozu	75
Zúžení	19	Kyselý pochod v elektrické obloukové peci	76
Vrubová houzevnatost	19	Metalurgický proces v indukčních vysokofrekvenčních pecích	78
Tvrdost	20	Kyselý proces	78
<i>Kapitola III. Tepelné zpracování oceli . . . . .</i>	<i>22</i>	Zásaditý proces	79
Žihání	22	<i>Kapitola VI. Žáruvzdorné materiály a vyzdívání pecí . . . . .</i>	79
Kalení	32	Šamot	80
Zušlechtování	33	Dinas. Magnesit	81
<i>Kapitola IV. Slitinové oceli . . . . .</i>	<i>35</i>	Chrommagnezit. Dolomit	82
Vliv jednotlivých prvků na jakost oceli	35	Basifrit a magdonit. Vyzdívání pecí	82
Uhlík	35	Obloukové peci	83
Mangan. Křemík.	36	Zásaditá vyzdívka	83
Chrom. Nikl-chrom	36	Kyselá vyzdívka	85
Molybden. Vanad. Wolfram. Fosfor	37	Vysokofrekvenční indukční pece	86
Síra	38	Kyselé vyzdívání	86
Rozdělení oceli	39	Zásaditá vyzdívka	86
<i>Kapitola V. Tavení oceli na odlitky . . . . .</i>	<i>42</i>	<i>Kapitola VII. Formovací hmota . . . . .</i>	87
Slévárenské tavicí pece	42	Rozdělení formovacích písků	87
Obloukové pece	42	Kontrola písku	91
Siemens-Martinova pec	44	Stanovení obsahu hlinitých odplavitelných láttek	91
Konvertor. Indukční pece.	45	Prosívací zkouška	92
Sázení materiálu.	46	Tvar zrn	94
Tavení vsázký	48	Stanovení vlhkosti písku	95
Základy fyzikální chemie tavicích procesů.	50	Stanovení vlhkosti podle jeho zpěchovatelnosti.	96
Metalurgický proces v elektrické peci basické.	52	Technologické zkoušky písku	96
Perioda oxydační	52	Stanovení pevnosti v tlaku	97
Oxydace křemíku	53	Pevnost ve střihu	99
Okysličování manganiu	54	Pevnost v ohybu	99
Okysličování fosforu	54	Pevnost v tahu	100
Síra při oxydační periodě	56	Stanovení prodyšnosti písku	100
Oxydace uhlíku	57	Zkoušení žáruvzdornosti a spékavosti	102
Struska při oxydační periodě	59	Zkoušení tvrdosti forem a jader	103
Odstranění plynů	60	Stanovení množství plynů	103
Průběh oxydační periody	62	Písky užívané ve slévárně	103
Použití kyslíku při tavení a oxydaci	65	Slévárenská pojiva	105
Redukční perioda	65	Organická pojiva	109

Pryskyřičná pojiva	110	Výroba jader foukáním	157
Sacharidy	111	Výroba jader šablonováním	157
Sulfitový louh	111	Odvzdušnění forem a jader	158
Melasa	111	Sušení forem a jader	161
Dextrin	111	Skládání forem	163
Obilná pojiva	111	Tlak kovu ve formě	165
Šamotové masy	112		
Barvidla na formy	114	Kapitola X. Chladnutí a smrštování oceli v tekutém stavu	167
Skladování písků	114	Smrštování v tekutém stavu	168
Úprava písků	114	Smrštování v intervalu tuhnutí	169
Regenerace písku	117	Příčný teplotní gradient	170
Kapitola VIII. Formovací rámy a modelová zařízení	118	Mikrostaženiny	171
Formovací rámy	118	Objem staženiny	171
Modelové zařízení	122	Usměrněné tuhnutí	173
Úkos na modelu	123	Konvekční proudění	175
Přídavek na obrábění	124	Vliv umístění vtoku	176
Přídavky na smrštění	125	Vliv licí rychlosti	176
Známky pro uložení jader	125	Změna polohy odlitku	177
Hotovení modelů a jaderníků	126	Vliv různé rychlosti chladnutí	178
Kontrola a skladování modelů a jaderníků	132	Základy nálitkování	179
Kapitola IX. Výroba forem	132	Vliv tvaru odlitků a nálitků na rychlosť chladnutí	182
Formy otevřené	135	Zvětšení účinnosti nálitků	182
Lože měkké	135	Atmosférické nálitky	183
Úprava tvrdého lože	135	Dosah působení nálitků	186
Zavřené formy	136	Praktické užití nálitků	188
Formování v rámech	136	Vysokotlaké nálitky	197
Formování do tří rámů	138	Vtoková soustava	204
Formování s obdéláváním	139	Proudění kovu ve vtokové soustavě	207
Formování na šněrovačku	139	Užití různého způsobu vtoků	209
Použití nepravého jádra	140	Výpočet vtokové soustavy	211
Formování do země	141	Tepelné uzly a použití chladítek	213
Šablonování	141	Podnálitkové vložky	215
Rovinné šablonování	142	Odlévání	218
Šablonování na kostru	143		
Šablonování rotační	143	Kapitola XI. Smrštování v tuhému stavu	219
Šablonování velkých kruhových odlitků	144	Spolupráce slevače a konstruktéra	224
Šablonování výstředníkem	144		
Šablonování vodicím kotoučem	140		
Formy složené z jader	145		
Strojní formování	145		
Stroje s ručním pěchováním	146		
Stroje kolíkové	147		
Stírací hřeben	147		
Protahovací deska	148		
Stroje s otočnou formovací deskou	148		
Stroje s oklopou modelovou deskou	149		
Zahušťování písku lisováním	150		
Zahušťování písku střásáním	151		
Pěchování formy pískometem	153		
Výroba jader	155		
Postup výroby jednoduchého jádra	156		

<i>Kapitola XIII. Vady odlitků</i>	253	Vady tvarové, rozměrové a váhové:	
Popis jednotlivých vad	253	Nezaběhnutí	266
Dutiny:		Přesazení	266
Bubliny	253	Zatekliny	267
Bodliny	255	Vyboulení, pomožení	267
Zadrobeniny	256	Zborcení	267
Struskovitost	257	Mechanické poškození	268
Staženiny	258	Nedodržení rozměrů	268
Řediny	259	Nedodržení váhy	268
Porušení souvislosti:		Vady makrostruktury:	
Trhliny za tepla	259	Odmíšení	269
Praskliny	260	Nevyhodná zrnitost	269
Vady povrchu:		Broky	269
Připečeniny	261	Kovové vlněstky	269
Zavalenniny	262	Nekovové vlněstky	270
Zálupy	263	Vady zjištěné laboratorními zkouškami	270
Nárosty, Strupy	264	Nesprávné chemické složení	270
Výronky	264	Nevyhovující mechanické vlastnosti	271
Výpotky	265	Nevyhovující fyzikální vlastnosti	271
Okovení, opálení	265	Nesprávná makro- a mikrostruktura	271
Omačkání, otlučení, pohmoždění	265		

Ú V O D

Lidská civilisace a její růst jsou pevně spjaty se znalostí kovů, jejich výrobou a užíváním. Člověk poznává jejich cenu, snaží se vyrobit jich co nejvíce, zdokonaluje jejich výrobu, zlepšuje jakost vzájemnou jejich kombinací, výrobou různých slitin a tepelným zpracováním. Staletým vývojem dozrává výroba kovů značně vývojově změny. Člověk se naučil lépe znát a ovládat v kovech probíhající proměny a změny jejich vlastností a snaží se jich co nejlépe využít ve svůj prospěch a potřebu.

Železo zůstává již od dob předhistorických nejvíce užívaným kovem a to nejen proto, že země poskytuje značné množství železných rud, ale také z toho důvodu, že železo a jeho nejušlechtilější slitina — ocel dává člověku mnoho různých materiálů, používaných téměř ve všech odvětvích průmyslu. Stoupání výroby železa a oceli je jasným ukazatelem růstu průmyslové výroby i životního standardu lidstva. Zatím co na počátku minulého století byla roční světová výroba surového železa 80 000 t, stoupala průběhem století na více než stonásobek a v roce 1930 je již tato výroba 120 milionů tun. Vynález parního stroje, rozvoj železnic, turbin a motorů, to vše se stalo živou půdou pro rozvoj výroby železa. Z uvedených dat vidíme, že člověk spotřebuje ročně více železa, než sám váží. Další rozvoj průmyslu potvrzuje i ta skutečnost, že v r. 1950 vyrábí již samotný Sovětský svaz 19,5 milionů tun litiny a 25,4 milionů tun oceli.